

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: «MIP-TS» OOD

Αναιρεσίβλητος: Nachalnik na Mitnitsa Varna

Προδικαστικό ερώτημα

Εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 791/2011 του Συμβουλίου, της 3ης Αυγούστου 2011, η εισαγωγή ορισμένων υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας με μήκος και πλάτος κυψελίδας άνω των 1,8 mm και με βάρος άνω των 35 g/m², εξαιρουμένων των δίσκων από γυάλινες ίνες, τα οποία επί του παρόντος κατατάσσονται στους κωδικούς ΣΟ ex 7019 51 00 και ex 7019 59 00 (κωδικοί TARIC 7019510010 και 7019590010) και τα οποία διασαφήστηκαν στις 10 Απριλίου 2012 προκειμένου να υπαχθούν στο τελωνειακό καθεστώς «Θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία και τελική κατανάλωση», ως τόπος δε καταγωγής τους δηλώθηκε η Ταϊλάνδη και η αποστολή τους έγινε από την χώρα αυτή, ενώ στην πραγματικότητα είναι καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και η καταγωγή αυτή διαπιστώθηκε στο πλαίσιο έρευνας που διενεργήθηκε από τον OLAF σε εκτέλεση του κανονισμού (ΕΚ) 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου βάσει εκθέσεως που συντάγη σχετικώς;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 20 Απριλίου 2016 – Asotsiatsia na balgarskite predpriyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (ΑΕΒΤΡΙ) κατά Nachalnik na Mitnitsa (προϊστάμενος τελωνείου) του Μπουργκάς, το οποίο υποκατέστησε το τελωνείο του Σβίλενγκραντ

(Υπόθεση C-224/16)

(2016/C 243/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Asotsiatsia na balgarskite predpriyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (ΑΕΒΤΡΙ)

Αντίδικος κατ' αίτηση: Nachalnik na Mitnitsa (προϊστάμενος τελωνείου) του Μπουργκάς, το οποίο υποκατέστησε το τελωνείο του Σβίλενγκραντ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι το Δικαστήριο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] αρμόδιο να ερμηνεύει με τρόπο δεσμευτικό για τα δικαστήρια των κρατών μελών και προς αποφυγή εκδόσεως αντίθετων δικαστικών αποφάσεων [την εγκριθείσα εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2112/78 του Συμβουλίου τελωνειακή σύμβαση περί της διεθνούς μεταφοράς εμπορευμάτων βάσει των δελτίων TIR, της 14ης Νοεμβρίου 1975 (σύμβαση TIR)] οσάκις ανακύπτει ζήτημα ρυθμιζόμενο από τα άρθρα 8 και 11 της εν λόγω συμβάσεως, ώστε να κριθεί εάν ο εγγυοδοτικός οργανισμός υπέχει ευθύνη, που προβλέπεται και στο άρθρο 457, παράγραφος 2, του [κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93, της Επιτροπής, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (κανονισμός εφαρμογής του τελωνειακού κώδικα)];
- 2) Επιτρέπει η ερμηνεία του άρθρου 457, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής του τελωνειακού κώδικα, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 7 (νυν άρθρο 11, παράγραφος 2), της [συμβάσεως TIR] και τις σχετικές επεξηγηματικές σημειώσεις να συναχθεί ότι σε περιπτώσεις όπως η προκειμένη οι τελωνειακές αρχές [πρέπει να] απαιτούν, στο μέτρο του δυνατού, την πληρωμή των αναφερόμενων στο άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2 [της συμβάσεως TIR] ποσών, σε περίπτωση που αυτά καταστούν απαιτητά, από τον κάτοχο του δελτίου TIR, πρωτοφειλέτη των εν λόγω ποσών, προτού τα απαιτήσουν από τον εγγυοδοτικό οργανισμό;

- 3) Τεκμαίρεται, ενδεχομένως, μόνον από το γεγονός ότι ο παραλήπτης που απέκτησε ή κατέχει εμπόρευμα για το οποίο γνώριζε ότι έχει μεταφερθεί βάσει των δελτίων TIR —χωρίς όμως να έχει διευκρινισθεί εάν προσκομίστηκε ανέπαφο στο τελωνείο προορισμού ούτε εάν έχει γίνει εκεί η σχετική διασάφηση— ότι ο εν λόγω παραλήπτης είναι το πρόσωπο που θα έπρεπε να γνωρίζει ότι το εμπόρευμα έχει απομακρυνθεί από την τελωνειακή επιτήρηση και ως εκ τούτου πρέπει να θεωρηθεί από κοινού και εις ολόκληρον υπεύθυνος κατά την έννοια του άρθρου 203, παράγραφος 3, τρίτη περίπτωση, σε συνδυασμό με το άρθρο 213, του [κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα];
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα μπορεί να θεωρηθεί ότι η αδράνεια της τελωνειακής διοικήσεως να απαιτήσει την εξόφληση της τελωνειακής οφειλής από τον εν λόγω παραλήπτη έχει ως αποτέλεσμα να αποκλείεται η προβλεπόμενη και στο άρθρο 457, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής του τελωνειακού κώδικα ευθύνη του εγγυοδοτικού οργανισμού κατά το άρθρο 1, σημείο 16 [νυν στοιχείο ιζ'], της [συμβάσεως TIR];

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 2 Μαΐου 2016 –
Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston κατά T. G. Brosman**

(Υπόθεση C-251/16)

(2016/C 243/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσιόντες: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Ανααιρεσίβλητος: T. G. Brosman

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η αρχή της καταχρήσεως δικαιώματος, όπως αναγνωρίστηκε με την απόφαση Halifax του Δικαστηρίου, ότι εφαρμόζεται στον τομέα του ΦΠΑ, άμεσο αποτέλεσμα έναντι ιδιώτη, ελλείψει εθνικού μέτρου, νομοθετικού ή δικαστικού, το οποίο συνιστά εφαρμογή της εν λόγω αρχής, σε περίπτωση που, όπως εν προκειμένω, ο αναχαρκτηρισμός των προ της πώλησεως πράξεων και των πωλήσεων στους τελικούς αγοραστές (στο εξής, από κοινού: οι πράξεις των ανααιρεσιόντων), όπως υποστηρίζεται από τους [Revenue] Commissioners (φορολογική αρχή), συνεπάγεται τη γένεση της υποχρέωσης των ανααιρεσιόντων να καταβάλουν ΦΠΑ, ενώ, από την ορθή εφαρμογή των διατάξεων της ισχύουσας εθνικής νομοθεσίας κατά τον κρίσιμο χρόνο των πράξεων των ανααιρεσιόντων, δεν προκύπτει η εν λόγω υποχρέωση;
- 2) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι ότι η αρχή της καταχρήσεως δικαιώματος έχει άμεσο αποτέλεσμα έναντι ιδιώτη, ακόμη και σε περίπτωση ελλείψεως εθνικού μέτρου, τόσο νομοθετικού όσο και δικαστικού, το οποίο συνιστά εφαρμογή της εν λόγω αρχής, είναι η αρχή αυτή αρκούντως σαφής και ακριβής ώστε να εφαρμοστεί επί των πράξεων των ανααιρεσιόντων, οι οποίες διενεργήθηκαν πριν από την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση Halifax, και, ειδικότερα, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των ανααιρεσιόντων;
- 3) Εάν η αρχή της καταχρήσεως δικαιώματος έχει εφαρμογή επί των πράξεων των ανααιρεσιόντων με αποτέλεσμα αυτές να πρέπει να αναχαρκτηριστούν
- α) ποιος είναι ο νομικός μηχανισμός βάσει του οποίου ο οφειλόμενος λόγω των πράξεων των ανααιρεσιόντων ΦΠΑ πρέπει να υπολογιστεί και να εισπραχθεί, δεδομένου ότι, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, δεν οφείλεται ΦΠΑ δυνάμενος να υπολογιστεί και να εισπραχθεί, και
- β) πώς θα μπορούσαν τα εθνικά δικαστήρια να επιβάλουν την υποχρέωση αυτή;